

Fra "tyskbrakke" til idrettshus

I årene 1971 til 1974 var forberedelser til og bygging av nytt idrettshus den store saken som opptok medlemmene av Bratsberg Idrettslag, og bygda forøvrig. Sett i relasjon til bygdas befolkning og idrettslagets medlemstall, var det en virkelig stor og tøff oppgave man ga seg i kast med.

I disse årene var det mange "dugnadsenker" i Bratsberg, for selv om kvinnene etter hvert også kom sterkere med i forskjellige former for dugnadsarbeid, var det naturlig nok mennene som arbeidet mest ute i felten. Det er forøvrig ymtet fram på om at disse dugnadsårene er skyld i at elevtallet ved Bruråk skole i dag er svært lavt.

Den sterke innsatsen på fritiden hadde kanskje noen negative følger, men det er ikke tvil om at de positive følgene var langt flere og større. Det store felles mål skapte et utrolig samhold i bygda, og medførte at alle ble kjent med, og på fornavn med alle, enten de var medlemmer av idrettslaget eller ikke. Og resultatet, det ferdige Bratsberg Idrettshus, har svart fullt ut til forventningene.

Det hele begynte i 1971, etter at årsmøtet høsten 1970 hadde gitt hus- og banekomiteen i oppdrag å komme med forslag til nytt klubbhus, eller garderobebygg, som var den opprinnelige ideen. Det nye garderobebygget skulle erstatte den gamle tyskbrakka som siden 1945 hadde tjent som klubbhus, og som etter hvert hadde blitt i en noe miserabel forfatning.

I løpet av 1971 ble det igangsatt planleggingsarbeider for baneanlegget og huset. Det viste seg at for å få planlagt et anlegg som tilfredsstilte kravene for å få tippemidler, ble det nødvendig med utvidelse av idrettslagets eiendom. velvilje fra tilstøtende grunneiere gikk dette i orden.

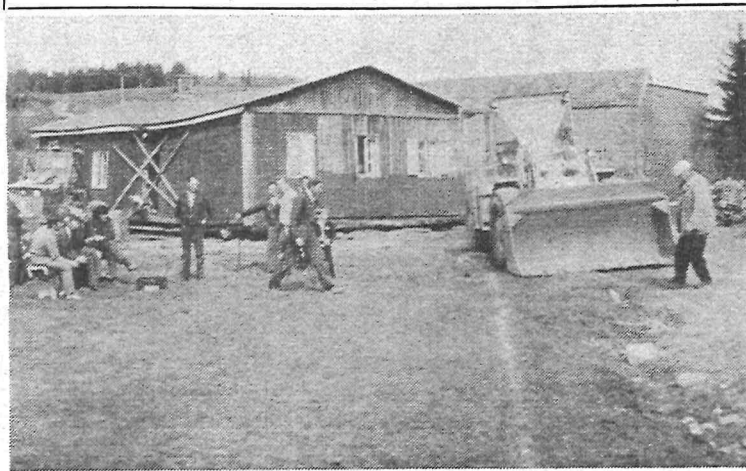
Stor dugnadsinnsats

Det ble igangsatt forskjellige aktiviteter for å skaffe inntekter til en heller slunken lagkasse, slik at en ihvertfall hadde noe til å dekke planleggingsutgiftene med. Bl.a. ble det ryddet opp og samlet materialer etter et voldsomt stormskader på endel offentlige bygg. Det ble gjennomført en dørtil døraksjon hvor man registrerte hvilken støtte de forskjellige kunne tenke seg å gi i form av tømmer, maskintimer, arbeid osv. Disse opplysningene ble så brukt ved sammensettingen av finansieringsplanen. Ut på høsten kom så de første tømmerhogstdugnadene i gang, og de fortsatte til fram mot våren 1973.

For optimistiske planer

I begynnelsen av 1972 ble det engasjert arkitekt til å utarbeide forprosjekt for huset, slik at en kom i gang med søknader om godkjenning, økonomisk støtte, lån osv. Det ble sendt en delegasjon til Oslo for å forelegge planene for godkjennende og bevilgende myndigheter. I løpet av sommeren og høsten ble det skrevet en rekke søknader, og det kom inn mange negative svar, men også en del positive. Endelig godkjenning av tegningene fra STUI ble

Av Henrik Buhaug

"Gammelbrakka" ble flyttet og brukt som anleggsbrakke. Den var etter hvert kommet i en heller miserabel forfatning.

Det var foretatt fjellboring og klargjort for sprengning. Det gjensto bare å trykke på knappen når byggetillatelsen forelå.

mottatt i august. Når det gjaldt søknader om økonomisk støtte og hjelp til finansiering, gikk det igjen i de fleste svar at finansieringsplanen var for optimistisk. Det var etter de flestes mening regnet med for stor egeninnsats. Imidlertid lyktes det etter hvert å få overbevist långivere osv. om at dette skulle vi greie, og finansieringen gikk i orden.

Krav om tilfluktsrom

Søknad om byggetillatelse ble behandlet i juni 1972 og godkjent på visse betingelser. Betingelsen som voldt størst hodebry var kravet om tilfluktsrom. Men det var mottatt signaler om at søknaden om dispensasjon bli godkjent, og forberedelsen til byggestart var opplagt etter dette. Tyskbrakka, som sto på tomta, var flyttet for å tjene som arbeidsbrakke i byggetiden, og det var foretatt fjellboring og klargjort for sprengning, slik at det nærmest var bare å trykke på knappen straks godkjenningen forelå. Imidlertid ble det avslag. En var nå kommet inn i ferietiden, og en del av komiteemedlemmene befant seg på sør-vestlandet på ferietur, men kontakten ble opprettholdt over telefon. Beskjeden om avslaget medførte hastig oppbrudd for disse og kurs for Oslo til nye konferanser med rette myndigheter om dispensasjon. For de som var hjemme ble det intense drøftinger innbyrdes, og med de av idrettslagets styre som var tilgjengelige om hva man skulle gjøre med sprengningen. Dersom kravet om tilfluktsrom ble opprettholdt, ville det bety store forandringer i planene, og en forrykkelse som sannsynligvis ville kullkaste hele prosjektet. Resultatet ble at sprengningen ble gjennomført som opprinnelig planlagt, i håp om, at det som vi mente var fornuf-

ten, ville seire. Og etter anke til Direktoratet for sivilt beredskap, ble dispensasjon gitt, og byggearbeidene kom i gang ut på ettersommeren.

Laget var selv-forsynt med fagfolk

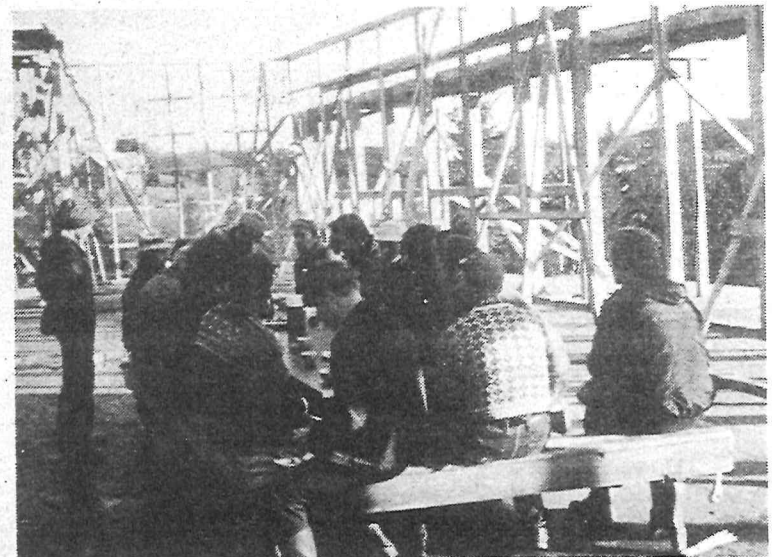
Under den før nevnte registreringen, viste det seg at det var håndverkere av alle kategorier, slik at en var selvforsynt med fagfolk, og bare arbeider som krevde autorisasjon ble satt bort til firma. Det ble engasjert en allsidig håndverker på heltid som tilrettela forholdene slik at når dugnadsgjengen kom, var det klart hva disse skulle gjøre, og tiden ble effektivt utnyttet uten lange diskusjoner om hva og hvordan tingene skulle utføres. Byggearbeidene gikk nå relativt raskt framover, og betongdekket over sokkeletasjen ble støpt med stort oppbud og innsats av maskiner og mannskap, samtidig som den første snøen kom om høsten. Enkelte episoder fra byggetiden sitter igjen i erindringen. Bl.a. var en dag flere gjenger i gang med muring av vegger i sokkeletasjen. Arbeidene gikk ganske fort framover, og en kar fikk i oppdrag å sørge for flytting av stillasjer etter hvert som det var behov for dette. I iveren glemt han å undersøke hvilke deler av stillasjene som var avhengige av hverandre, med det resultat at avstivningen for en del som var i bruk ble tatt bort, og hele murgjengen havnet på bakken. Imidlertid var ikke fallet så høyt at noen fikk men av det, men han som var ansvarlig for "fadesen" fikk nok høre visse ymt i lang tid framover.

Nesten katastrofe

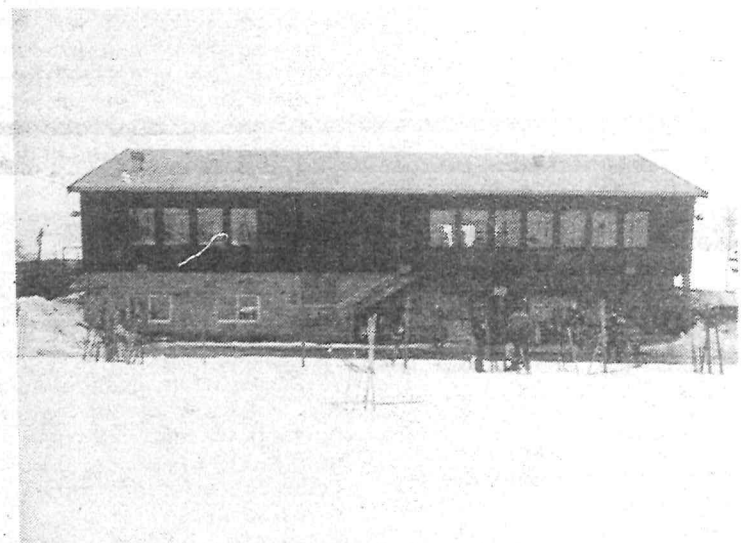
Ved nyttårstiden 1974 kom

"Tømmeraksjonen ble avsluttet sist lørdag, og det ble kjørt fram 90 km tømmer.

I byggetiden ble alle kjent med hverandre, og det felles målet skapte et utrolig godt samhold i bygda.

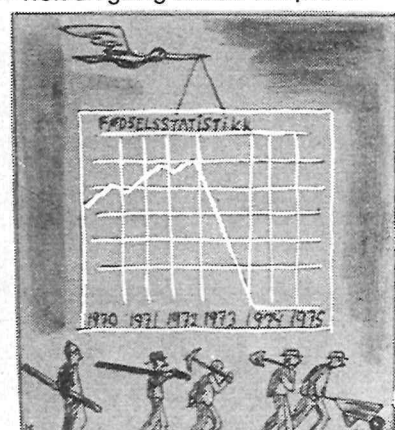
Huset er ferdig!

et kraftig uvær som skaket bindingsverket i 1. etg. som da var reist, men ennå ikke permanent avstivet. Det var nære på at alt raste sammen som et korthus, men det holdt. Mens byggekomiteen klodde seg i hodet og lurte på hvordan man best skulle rette på dette, var det en praktisk anlagt kar som ved hjelp av en arbeidsgjeng og taljer trakk det hele tilbake på plass igjen, og dermed sparte komiteen for videre bekymringer i denne forbindelse.

I april 1974 hadde man besøk av representanter fra STUI og en del lokale utvalg og råd. Disse ble vist rundt på bygget og orientert om byggets økonomi osv., og de ble endelig overbevist om at idrettslaget ville greie oppgaven de hadde påtatt seg, både framdriftsmessig og økonomisk.

Ut over våren og sommeren 1974 ble det noe tynge å få folk til å møte opp til dugnadene, men arbeidene gikk trutt og sikkert framover mot ferdigstilling, og i 1974 kunne styret ønske velkommen til stor innvielsesfest i

huset, som etter en utlyst navnekonkurranse, fikk navnet "Bratsberg Idrettshus". Huset har siden vært flittig benyttet både av lagets egne avdelinger og av andre lag og foreninger til trening og små og store arrangementer. Det største arrangementet som hittil er avviklet i lagets regi etter at huset ble bygd, og som vel ville vært umulig uten dette, er NM på ski for juniorer i 1977. I år skal det så arrangeres NM på ski for seniorer, og vi tror at Bratsberg Idrettshus nok en gang består sin prøve.

Det var heller lite overskudd etter en hard økt på «huset».

Nytt boligområde i Bratsberg

Kommunen har kjøpt 2300 dekar til boligformål

100 boliger innen 2000

I løpet av de siste årene har Trondheim kommune gått til ervervelse av 2300 dekar grunn i Bratsberg, hovedsakelig i områdene rundt Bratsberg kirke. Dette er et ledd i en langsiktig strategi for å sikre områder for boligformål, utarbeide en hensiktsmessig regulering og motvirke en for sterk økning i tomteprisene.

Overtakelse vil skje gradvis, slik at selgerne fortsatt kan drive gårdene, inntil bebyggelse på de enkelte steder blir aktuelt.

Så langt vi kjenner til, har alle salgsavtaler skjedd på frivillig basis, slik at ekspropriasjon har vært unngått, unntatt i ett tilfelle.

Gunstig betalingsform

Hvordan har så Trondheim, med sin slunkne kommune-kasse, råd til å gå til slik anskaffelse? Selv om arealprisen har vært forholdsvis lav, så skal det noen millioner til, både her og til alle de andre oppgavene som skal løses. Som så mange andre lever kommunen på forskudd, eller kjøper på avbetaling. Fremgangsmåten er å utstede grunnlagsobligasjoner, som innfries over en 10-års periode. Renten som betales, er etter måten lav, og tar man inflasjonen i betraktning, slipper vi skattebetalere gunstig fra anskaffelsen. At selgerne finlønningen brukbar, skyldes vel først og fremst at de kan benytte arealene inntil videre, og at utbetalingene er skattefri.

Blir Bruråk skole nedlagt?

Når de fleste i bygda håper på økt boligbygging, har dette sine bestemte årsaker. Svært mange har måttet flytte fra hjemstedet, hvor familiene eier grunn, men hvor de ikke har fått lov til å bygge. Teknisk etat har sagt nei til de fleste som har søkt om byggetillatelse, og har vist til manglende regulering og vanskelige avløpsforhold. Dette har ført til høyere gjennomsnittsalder, synkende barnetall og frykt for at skolen skal bli nedlagt. Elevtallet ved Bruråk skole var på sitt høyeste da anleggsarbeidene med Bratsberg Kraftverk pågikk i 1976, men er nå redusert fra 112 elever til under 60. Et par småklasser har henholdsvis tre og fem elever. At noen får skyssgodtgjørelse for å sende barna til Nidarvoll skole, som er fullsatt, kan tyde på at våre myndigheter ønsker å nedlegge skolen på Bruråk.

Eldreboliger?

Med den utviklingen som har vært i det siste, er innbyggertallet i bygda redusert, og andel eldre har steget, og stiger fortsatt. Det finnes alt nå behov for eldreboliger eller aldershjem. Men muligheten for en offentlig løsning er vel minimal, ihvertfall på kort sikt.

Må Bratsbergfolket til med dugnadsinnsats igjen, slik de etter hvert er blitt vant til? -

Vil kommunen tildele tomteareal, fortrinnsvis med utsikt til idrettsanlegget? Dette får vi kanskje vite, når planene som teknisk etat har fått utarbeidet, blir endelig behandlet. Hold klar hammeren, godfolk, de som ennå orker: -Nå også gamlehjem!-

Planer ferdig utredet

Teknisk etat har fått utarbeidet planer for en moderat boligbygging i Bratsberg, innenfor kommuneplanens intensjoner om å bevare Bratsberg som jordbruksbygd. Man har analysert utbyggingsbehov og -takt, utbyggingsformer og utbyggingsmønster. Resultatet ble lagt frem for Bratsberg og Jonsvatnet Bydelsutvalg på ettersommeren 1981, og Bydelsutvalget har sagt seg enig, både i konklusjonen og i de fleste betraktninger, men påpeker at det haster med å komme igang, og at takten de første årene må forseres. Man har pekt på at et spesielt område ved Eklesbakken, (B1), som allerede har offentlig vann, bør detaljplanlegges snarest. Riktignok mangler kloakkrenseanlegg, men dette er etter manges mening noe som kan løses, f.eks. ved at de som tildeles tomter forskutterer et mindre renseanlegg i nærheten av Tillerbrua, eller ved at man samarbeider med SINTEF og deres 2-fase anlegg, som vel også må ha renseanlegg. Området ved Eklesbakken vil kunne gi den tidligste utbyggingsstart.

Totalplan for Bratsberg, inndeling i soner

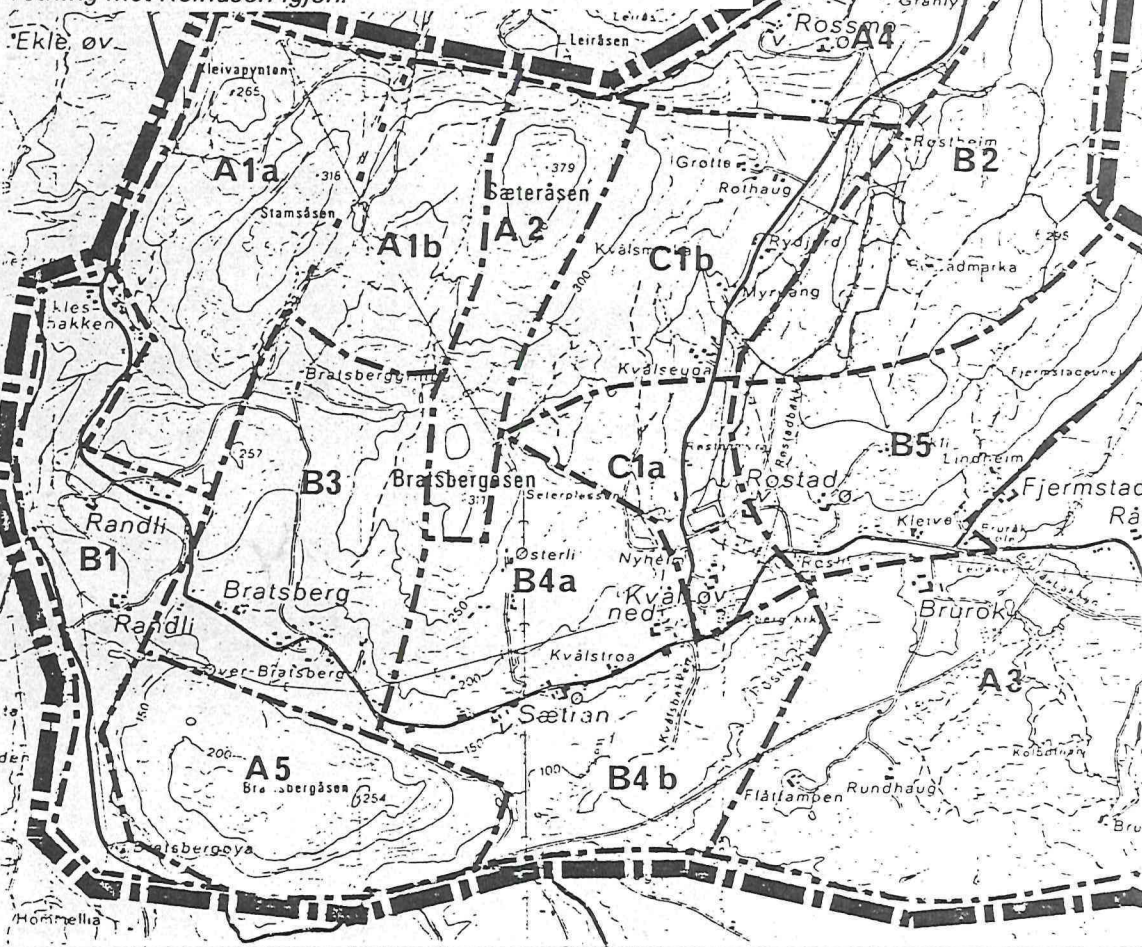
A-sonene er områder som må vernes mot utbygging, bortsett fra den bebyggelse som må til for å sikre gårdsdriften. Her er det jordvern som prioriteres. Det er ønskelig at bebyggelsen utformes slik at den bryter minst mulig med den eksisterende, og bør plasseres etter samme mønster på tunet. Tomt til kårhus fradeles bare når den først nevnte plassering ikke er mulig, og det må taes driftsmessige og landskapsmessige hensyn.

B-sonene er såkalte "UTREDNINGSOMRÅDER", hvor konflikt mellom utbygging og naturvern/jordvern er stor, men hvor det forekommer lokale unntak. For å hindre en for spredt bebyggelse, vil man ikke gi byggetillatelse i disse sonene før man har utredet HVOR og på hvilke VILKÅR utbygging skal tillates. Her kan gies unntak for familie i særlige tilfeller. Utarbeidelse av reguleringsplan for disse områdene blir antagelig utsatt. Utbyggingsformen i B-sonene blir sannsynligvis SMÅHUSGRUPPER og KOMPLETTERINGSBEBYGGELSE til eksisterende hussamlinger, og med liten kommunal styring.

C-sonene er utbyggingsområder

Her vil hovedtyngden av den framtidige boligbygging i Bratsberg foregå. Området strek-

ker seg fra Bratsberg kirke oppover på begge sider av veien, forbi Bratsberg Idretts- og videre til gårdene Rothaug/Grøtte. Området ligger sydvendt, delvis sydvendt. Terrenget er vekslende fra slake skråninger til ganske bratt og kupert. Det skulle være vel egnet til småhusbygging, og rundt 15 hus er allerede oppsatt.

ker seg fra Bratsberg kirke oppover på begge sider av veien, forbi Bratsberg Idretts- og videre til gårdene Rothaug/Grøtte. Området ligger sydvendt, delvis sydvendt. Terrenget er vekslende fra slake skråninger til ganske bratt og kupert. Det skulle være vel egnet til småhusbygging, og rundt 15 hus er allerede oppsatt.

Bra servicedekning

Utbyggingsområdet ligger relativt nær skole, butikk, postkontor, kirke og idrettsanlegg, og vil ha forholdsvis bra servicedekning. Avstanden til Trondheim er etter den nåværende veitrase 13-14 km, enten man kjører om Solbakken/Jacobsli eller gjennom Bratsberg via Risvolla eller Nidarvoll.

I bydelsutvalget har man fremmet forslag om vei fra Grøtte via Leiråsen til Lia Pukkverk. Her må det likevel lages anleggsvei i forbindelse med vannforsyning. Dette ville redusere avstanden til byen med 2 til 3 km. Det koster selvsagt, men det ville redusere behovet for ytterligere opprusting av U-875 gjennom hovedbygda, og hindre at den fra før sterke trafikken gjennom bygda ble ytterligere forverret.

Plass til 300 boligenheter

Områdene C1a og C1b gir plass til 300 boliger, men har kommunen kapital til de nødvendige investeringer, og er det ønskelig med en slik utbygging? - Nei, sier Bratsberg og Jonsvatnet bydelsutvalg, og går primært inn for et alternativt forslag, som innebærer at det planlegges 100 boliger i området. Dette innebærer lavere grunnlagsinvesteringer totalt, idet man har funnet mulighet for en enkel kloakkrensing basert på sandfiltrering. Dermed skulle det også være mulig å komme hurtigere igang.

En utbygging med 300 boliger vil sikkert endre Bratsberg som jordbruksbygd, selv om området ligger tilbake trukket fra hovedbygda. Miljøet ville bli totalt endret fra

et hyggelig landlig bygdemiljø til tettbygd småvillastrøk og urbanisering.

Vannforsyning

Offentlig vann er ført fram til Eklesbakken i forbindelse med byggingen av Bratsberg kraftverk.

Vanntrykket er for lavt, og man må basere seg på pumpestasjoner og høydebaseng. Høydebaseng vil bli plassert på Sæteråsen, og får høyde nok til å dekke alle mulige boligområder i Bratsberg. For de laveste områdene må man ha reduksjons-baseng, omtrent i høyde med Bratsberg Idrettsanlegg. Man opererer derfor med 2 såkalte trykksoner.

Man har også utredet 2 andre plasseringer av høydebasenget, hvorav det ene er på Bratsbergåsen. Dette ville sikre Randliområdet vann med en gang, og dette er nødvendig, fordi vannkvaliteten i området er meget dårlig.

Vannledningen frem til Eklesbakken har kapasitet til 1000 personekvivalenter, eller ca. 300 nye boliger i området Bratsberg - Bruråk, i tillegg til den eksisterende bebyggelse.

Kostnader

Full utbygging av vannforsyningsnettet til hele området fra Bratsberg til Bruråk og fra Bratsberg kirke til Rothaug/Grøtte er beregnet til å koste kr. 7,8 mill. Pris pr. bolig blir kr. 19.000,-.

Tilsvarende pris for såkalt "lav" utbygging (100 nye boliger) vil være kr. 7,0 mill. Dette gir imidlertid en vesentlig høyere pris pr. enhet, nemlig kr. 33.000,-. Hva som blir valgt, eventuelt om en etappevis utbygging blir løsningen, gjenstår å se.

Avløp

Det finnes ingen kommunale kloakker, og avløpsvannet behandles i egne anlegg, bekostet av huseierne. Konsulentenes utredning viser imidlertid at der finnes

en såkalt breelvvassetning like øst for Bratsberg kirke. Denne kan antagelig virke som infiltrasjonsområde for avløpsvann fra rundt 100 hus. Slamavskilling må først skje i enkelt- eller fellesanlegg. Dersom man velger en utbygging på 300 boliger, må vannet renses kjemisk før sandfiltrering, men det nevnte området har etter de foreløbige undersøkelsene også kapasitet til dette.

Kostnader: for hovedkloakk for C-områdene vil bli: For utbyggingsalternativ "lav", dvs. 100 nye boliger: kr. 1,4 mill., som tilsvarer kr. 11.000,- pr. bolig. For utbyggingsalternativ "høy", dvs. 300 nye boliger: kr. 4,35 mill., som tilsvarer kr. 13.000,- pr. bolig. Utbygging til 100 nye boliger i stedet for 300, vil altså redusere investeringene med kr. 3. mill.

Etter all sannsynlighet vil dette være riktig fra starten av. Et kjemisk renseanlegg kan kobles inn på et senere tidspunkt dersom behovet skulle tilsi dette.

Det haster med å komme igang

I utredningen heter det at man primært tar sikte på å tilfredsstille de lokale behov, og man har beregnet dette til 6 våningshus og 51 boliger, tilsammen 57 boliger i perioden 1980 - 1989.

Gjennomsnittlig tilsier dette 5 - 6 boliger pr. år. Vi er allerede inne i periodens 3. dje år, og på etterskudd med 15 boliger. Ikke minst viser elevtallet på skolen dette. Mens graset gror dør kua, heter det jo. Det spør om det er akkurat det som skjer.

Bratsberg og Jonsvatnet bydelsutvalg har anbefalt kommunen å komme igang snarest, og forsure utbyggingen i startfasen fra 5 a 6 hus, som foreslått, til 10 a 12 hus pr. år. For å komme ajour med planen må det bygges 30 hus innen 1983. Det er svært lite som taler for at dette vil skje.

Oddvar Brå endelig verdensmester!

«Tilgi en gammel garvet reporter som har fulgt Oddvar Brå fra han som 12-åring hevdet seg i landsrenn for de yngre, via gull i junior-EM, via triumfer i Kollen, via verdenscupen og via så mye annet at det ville ta flere avsnitt å regne dem opp. At det piplet en og annen tåre, da speaker Kristen Kvello kunngjorde: – Gull til Oddvar Brå!»

Vi tror svært mange skientusiaster følte det på samme måte som sportsredaktør Victor Johansen i Adresseavisen da Oddvar Brå ble utropt til verdensmester i Holmenkollen. Verdensmesterskapet på ski er blitt historie, men den voldsomme medaljesanking i Nordmarka vil utvilsomt bli husket i flere tiår. Berit Aunli, Tom Sandberg og stafettlagene får likevel ha oss unnskyldt – aldri har vel et skiinteressert publikum jublet så til de grader unisont som den formiddagen Oddvar Brå etter ti år i verdenstoppen endelig ble verdensmester! Bjørge Lillelien hadde høsten i forveien utbasunert at han ville førtidspensjonere seg i det øyeblikket Oddvar Brå ble verdensmester – og det var en tydelig beveget radioreporter som tirsdag 23. februar kunne meddele sine lyttere at 31-åringen fra Hølanda omsider hadde lyktes i et verdensmesterskap.

Oddvar Brås karriere er ganske enkelt fantastisk. 15 norske mesterskap plasserer ham helt i toppen nasjonalt – foran storheter som Hallgeir Brenden, Harald Grønningen & co. Sammenlagt-vinner i verdenscupen og et utall førsteplasser i Lahti, Falun og Holmenkollen. Oddvar Brå er også den eneste løperen som i én og samme sesong har stukket av med seieren i de tre nordiske skimetropolene – skisportens svar på tennisens «Grand Slam». Men i olympiske leker og verdensmesterskap har aldri Fru Fortuna smilt til Oddvar Brå – snarere har den samme dame snurret! Vi skal ikke ramse opp hans mislykkede forsøk på å sikre seg den gjevreste medaljen i disse store mesterskapene, bare fastslå at de samme OL og VM for Oddvar Brås vedkommende har fortønet seg som små mareritter i «feber og oppkast». I vinter pådro

han seg «jævelskapet» i god tid før VM, og da verdenseliten stilte på startstreken i Oslo var det en frisk Oddvar Brå som var klar til innsats. Da viste han seg også uslåelig på 15-kilometeren. Vi sier ikke mer!

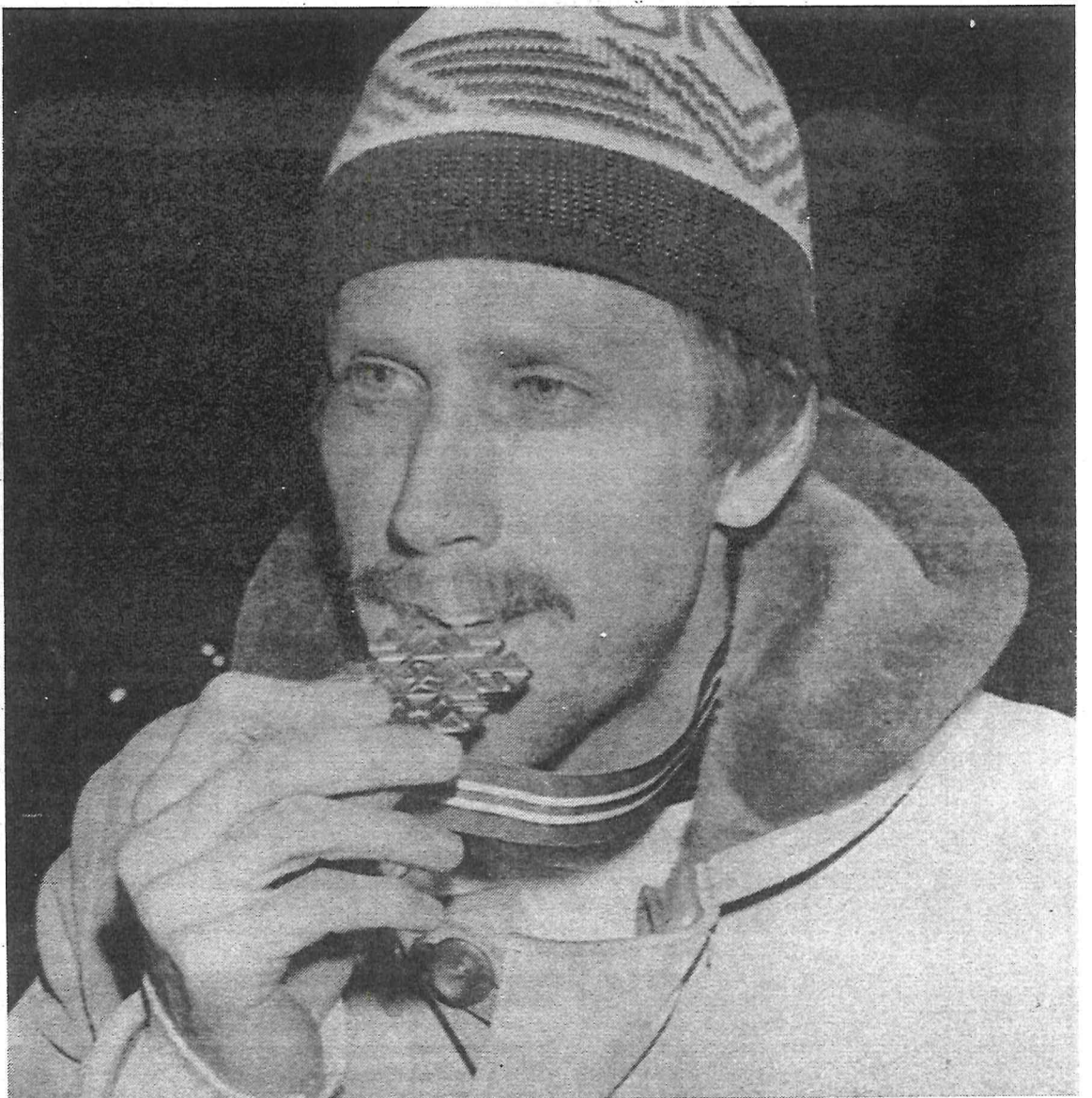
At Oddvar Brå hadde publikums støtte i VM, hersker det vel ingen tvil om. På de 15 kilometrene i Nordmarka ble han båret frem av jubelen. – Det vil være toppen av urettferdighet om Oddvar Brå skal legge skiene på hylla uten å ha blitt kåret til verdensmester, mente en eldre dame i et radioprogram før VM. Vi tror vedkommende representerte det store flertall i den saken.

For Oddvar Brå var verdensmesterskapet naturligvis en stor personlig triumf. Ikke bare fordi han omsider fikk helklaff i et stort internasjonalt mesterskap, men like mye fordi han fikk gitt enkelte «eksperter» svar på tiltale. Etter Lake Placid-OL ristet nemlig mange tvilende på hodet og «konstaterte» at Leik-løperen neppe noen gang ville bli olympisk mester eller verdensmester. Det gikk faktisk også så langt at Oddvar Brå begynte å bli et interessant «psykologisk tilfelle». Marit Myrmæl forteller i innledningen til boken «Gull og glipp» om Oddvars mange sykdommer og fastslår at han svært ofte pådrar seg infeksjonssykdommer og annen «styggdom».

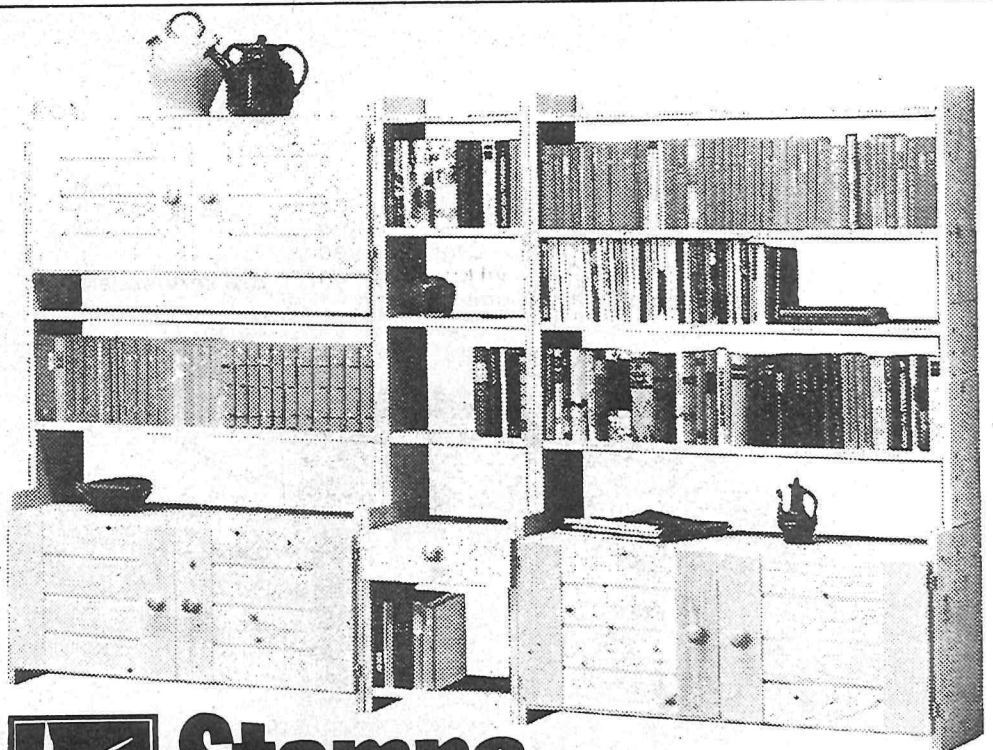
– Men det er bare i OL- og VM-sesonger det blir store avisoverskrifter av det.

Når nå Oddvar Brå omsider kan smykke seg med tittelen «verdensmester på ski», er det i kjølvannet av denne begivenheten blitt lansert mange teorier i forsøket på å forklare dette «unaturlige». Oddvar Brå var denne gang ikke blant favorittene på forhånd – som så mange ganger før. De største forventningene var knyttet til Pål Gunnar Mikkelsplass og kanskje Ove Aunli. Dette har nok muligens virket positivt, mener Brå, men det faktum at han holdt seg frisk er nok likevel den vesentligste forklaringen.

Vi skulle vel derfor, avslutningsvis ha dekning for følgende bombastiske påstand: En frisk Oddvar Brå er best i verden! Geir Svardal

Gullmedaljen smakte ekstra godt, syntes Oddvar Brå.

Stompa

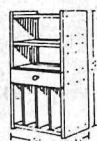
reolsystem

i heltre gran – trehvit eller lyslakkert

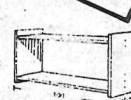
– robust som bare det.
Tåler tyngden av hele
boksamlingen din.

Det er artig å bygge sitt eget reoloppsett. Stompa fås i hendige pakninger med monteringsbeskrivelse.

Stompa reolsystem består av følgende 9 deler:

Stereoreol
m/1 skuff

Underskap
u/dorer

Underskap
m/1 skuff

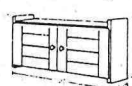
Underskap
m/dorer

Reol,
stor

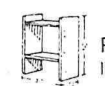
Stereobenk
m/2 skuffer

Reol,
m/dorer

Underskap
lite

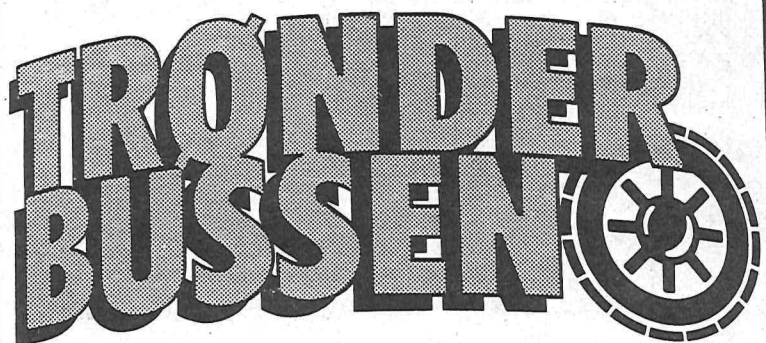

Reol,
liten

Kom og få katalogen
"Ung møblering '82".
Velkommen til...

Askeladden A/S

Fjordgt. 66, 7000 Trondheim. Tlf.: 22 660 – 21 911.

Kløburuten - Trondheim - Tlf. 075-35030

Teppelageret A/S
Klostergaten. 46

Alt i tepper-Vinyl-Tapeter

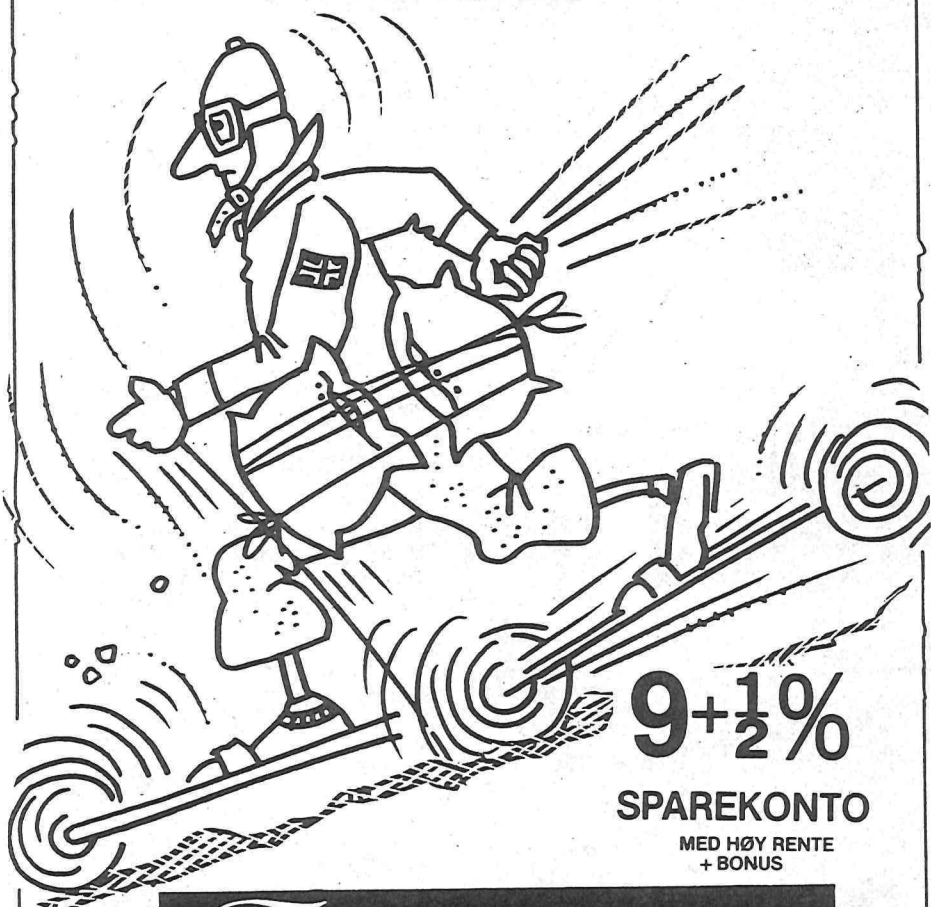
Familievarehuset

O.Tryggvasonsgt. 28 **EPA**

DAHL'S

SLUKKER TØRSTEN

også en treningssak!
REGELMESSIG
SPARING GIR
RESULTATER

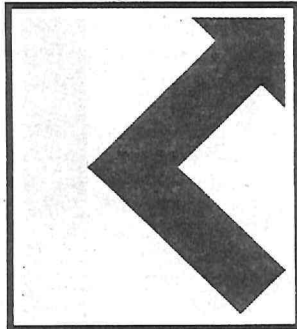
9+1/2%
SPAREKONTO
 MED HØY RENTE
 + BONUS

Forretningsbanken a/s

god forretning - også for deg!

Vi starter på Morgendagens Elitelag med

PILKINGTON

KAPPAFLOAT

1 lag Kappafloat Energiglass i 2-lags
 isolerglass gir 3-lags isolasjon.

Rask levering fra egen isolerglassfabrikk.

Jensens Glass a.s

Turistveien 50, 7000 Trondheim
 Tlf. (075) 40905

Risvollan
bensin&service

åpningstider mand. - fre.: 7.00-20.00, lør.: 8.00-15.00
 Tlf.: (075) 66740

Rekvisita - Kiosk
GODKJENT BILVERKSTED

FOTO MANN

LA PÅSKETUREN STARTE HOS

- Alt i fotoartikler
- Fremkalling og kopiering
- Rammer og album
- Pass- og bankkortfoto
- Ur og kikkerter
- Lommekalkulatorer
- Filmutleie
- God parkeringsplass

nidarvöll
FOTO

Bratsbergveien 23, 7000 TRONDHEIM - Tlf. (075) 38 777

VINTERFERIE I EGEN HYTTE
— MED ET HOTELLS KOMFORT!

38 velutstyrte hytter med dusj/WC.
 Sentralanlegg med spisesal, kafeteria, peisestue og dansebar med alle
 rettigheter. Flott skiterreng med preparerte skiløyper.

Selvhold (5 pers.) kr. 270,— pr. døgn/hytte.
 Full pensjon fra kr. 280,— pr. pers./døgn.

Kontakt Deres reisebyrå eller direkte

Væktarotua Turiststasjon

7590 TYDAL — Tlf. (076) 65 610

Bratsberg Skianlegg — planlegging og utbygging

Når startskuddet smeller for resterende del av Ski-NM 1982, skal deltakere og publikum vite at konkurransene foregår på en arena og i løyper som delvis har gjennomgått store forandringer det siste året. Bratsberg Skianlegg framstår nå som det første permanente anlegg for langrenn i Sør-Trøndelag, — og dette skyldes særlig følgende forhold:

— Gode naturgitte vilkår (stabile snøforhold — vekslende terreng m.m.)

— En enestående dugnadsinnsats fra medlemmene i Bratsberg idrettslag.

Anlegget vil forhåpentligvis bli til stor glede for Sør-Trøndersk skidrett i årene framover, — og bidra til å føre rike tradisjoner videre.

Skiforbundets anleggspolitikk

Dette med å anlegge permanente langrennsanlegg er forholdsvis nytt i Norge. I motsetning til de aller fleste andre idrettsgrener har arrangører av langrenn alltid vært vant til å rigge opp de nødvendige anlegg for hver gang et renn skulle avvikles.

Etter rennet har det så vært å bruke søndag kveld (og ofte flere kvelder til) til å rigge ned og rydde opp sperringer osv. Norges Skiforbund har de senere årene satset mye på å etablere permanente anlegg slik at verdifull arbeidsinnsats kan settes inn på andre og mer «produktive» oppgaver til beste for skidretten. Et ledd i dette er at de enkelte TK-er (TKL — teknisk komite langrenn — TKH — teknisk komite hopp osv) har sine egne anleggsutvalg med egen innstruks.

Hilsen til NM-arrangøren

Bratsberg IL har ved å arrangere NM på ski 1982 tatt på seg en kjepeoppgave, og det er en stor dugnadsinnsats som ligger bak når det den 19. mars gjøres klart til start på stafetten.

Jeg kjenner imidlertid til at laget også tidligere har måttet store oppgaver, både når det gjelder arrangement og ikke minst når det gjelder dugnad i forbindelse med reising av eget klubbhus og egne anlegg. Med relativt små tilskudd fra det offentlige, har laget måttet å skape et anlegg som få lag har maken til.

Lagets medlemmer har satset svært mye av tid og arbeid, men jeg er overbevist om at innsatsen også gir mye igjen i form av kameratskap og fellesfølelse. En omfattende dugnadsinnsats har dermed også lagt grunnlaget for å skape et godt miljø i videste forstand, både for unge og eldre.

Det er derfor en glede for meg å ønske lykke til med arrangementet av NM på ski 1982!

Med hilsen
Einar H. Moxnes

Anleggsutvalgenes oppgave er primært å sørge for at Skiforbundets målsetting m.h.t. anleggsutbygging blir fulgt opp. Målsettingen er bl.a. å bygge ut anlegg av varierende størrelse og standard etter følgende betegnelser:

- Riksanlegg.
- Fylkes- eller regionanlegg.
- Kommuneanlegg.
- Nærmiljøanlegg.

Av riksanlegg har vi foreløbig Holmenkollen. Et fylkesanlegg må kunne arrangere alle typer renn til og med norske mesterskap, — og der forholdene ligger til rette for det bør også kommuneanleggene dimensjoneres slik at store arrangement er mulig. Noen klar og fast grense mellom de ulike anleggstyper kan imidlertid ikke settes opp.

Bratsberg Skianlegg må sies å være et stort og godt dimensjonert «kommuneanlegg». Men skiaktiviteten er stor i Trondheims-regionen, — og det er utvilsomt behov for minst 1 tilsvarende arena med tilhørende løypenett. Dette ikke minst for å kunne gi alle de aktive et variert tilbud samt å redusere transportbehovet.

Planlegging og utbygging i Bratsberg

I 1981 fikk Bratsberg idrettslag bistand fra anleggsutvalget i TKL til planlegging av utbedringer m.v. for NM 1982. Den ene løypetraseen (løype D, — 10 km i Røstadmarka) hadde vært i bruk i flere sesonger og var godt kjent av de aktive. Til B-NM 1981 ble det ryddet en ny 10 km løype i Kvålsmarka, — vest for vegen til Rossmo. Sistnevnte løype er nå lagt om en del for å unngå en tidligere svært lang utforkjøring fra ca. 2 km.

Høsten 1981 ble begge 10-km løypene planert med tungt maskinelt utstyr — og løypegjengen har i lang tid drevet med nødvendig etterarbeid.

For selve arenaen ble det utarbeidet en plan for planering av startfelt for stafett, tidtakerbygning, smørebue, planfrie løypekryssinger osv.

Kostnadene for denne utbyggingen ble beregnet til 480.000,- og det er søkt Statens Ungdoms- og Idrettskontor om kr. 160.000 i tippemidler til anlegget.

Utplanering av avsmalningsfeltet for stafettarenaen, — bygging av smørebue og bruer/undergang for løypekryssinger er utført som dugnadsinnsats. Bygninger forøvrig er hovedsakelig prefabrikerte elementer hvor monteringen er utført på dugnad. (Klubbhuset ble som kjent reist med en enestående dugnadsinnsats for noen år siden).

Ca. 300 m fra start svinger løype B og C (5 og 10 km) av fra løype A og D ved planfri kryssing med flere valgmuligheter. På lengre sikt håper en å kunne etablere planfri kryssing av vegen mot Rossmo ved å bygge undergang.

På grunn av at stadion ligger noe lavt i forhold til løype-terrenget blir utgangen på løypene noe hard. Profilene på de korteste løypene er således ikke så god som ønskelig — det blir mye stigning de første 2 km — og mye utfor mot slutten. Men terrenget kan selv Bratsberg i.l. gjøre lite med. Et annet forhold som alle må huske på er at det ikke alltid er like enkelt å få legge løypene slik en aller hest ville i terrenget.

Hensynet til grunneierforhold, dyrka mark (det er lett for å bli såkalt «grasbrann» under hardkjørte skiløyper) skogsdrift, vilt- og verneinteresser, — etablerte turloyper m.v. gjør at kompromissløsninger må velges. Men dette er et forhold som idretten også må leve med.

Det kan imidlertid nevnes at traseene er justert flere ganger fram mot NM 1982 for å oppnå best mulig profiler innenfor gitte rammer og muligheter. En håper således at de

aktive finner forholdene tilfredstillende, og at en får verdige mestre i et sportslig godt arrangement.

Turskiløping — friluftsinnteresser

Bratsberg Skianlegg ligger i søndre del av det som til daglig kalles Strindamarka. Her er det stor tur-utfart — særlig i de nordre områder — fra Lohove og Bekken opp mot Estenstadhytta og videre sørover mot Liaåsen og Lomtjøna. Foreløbig er ikke Bratsbergområdet så mye besøkt — men med en sterk forestående byutvikling i østområdene vil forholdet bli et annet.

I realiteten vil et permanent langrennsanlegg bli et attraktivt tilbud også til den jevne turskiløper i og med at løypene oftest er istandsatt

og oppkjørte. Dette er forhold som skidretten etter mitt syn ulykkeligvis, — nemlig det at slike anlegg er til for alle typer skiløpere. Det er da lettere å skape forståelse hos politikere og myndigheter for at permanente langrennsanlegg er:

- billige anlegg.
- anlegg med høy bruksfrekvens.
- anlegg for alle kategorier mennesker på ski.
- anlegg med rimelige driftsutgifter.
- anlegg som gir utøveren mulighet for mental rekreasjon og av-stressing.
- anlegg som stimulerer til egenaktivitet.

I dagens økonomiske og sosiale situasjon er dette forhold som er av vesentlig betydning i det norske samfunn.

MED TIL FERIABUSSEN ALPENE

Feriebussen er Norges største turoperator på skiferie til Alpene, og det er stadig flere som reiser med oss til:

ZELL AM SEE / KITZBÜHEL / ST. ANTON i Østerrike. SCHNALSSTAL / CORTINA i Italia. CHAMONIX i Frankrike.

Vintersesongen 1981/82 vil ca. 2500 fra Norge bli med til Alpene for å oppleve en uforglemmelig skiferie i et sportslig miljø.

10 dagers turer til priser fra kr. 1.280,- som inkluderer reisen tur/retur, frokostpensjon, reiseledertjeneste buss til og fra skibakkene samt informasjonsmøte med velkomstdrink.

SOMMERALPINT

Feriebussen arrangerer også turer til Alpene på sommerstid. På steder som Kaprun / Zell am See kan man nyte somme, sol og ski i 3000 meters høyde. SPØR ETTER PROGRAMMET FOR 1982!

Kontakt oss for nærmere opplysninger og bestilling.

WINGE

Olav Tryggvassons gt. 30,
N - 7000 Trondheim
Sentralbord: (075) 33 000

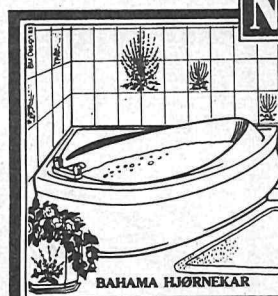
Alt i bygningsarbeider

Byggm. Braa & Sørvåg A/S
Tlf. 86 595 - 7080 HEIMDAL

VELG IDEAL STANDARD MERKET SOM ER KVALITET!

NORGES STØRSTE UTVALG I BADEKAR

MED IDEAL STANDARD BADEROM

Når du skal lage et nytt bad, bør du ikke bare se deg blind på prisene. Sanitærutstyret varer et helt liv og endringer underveis er ofte kompliserte.

RIVIERA 1300

Det minste standard badekar i Riviera-serien, for deg som har liten plass.

RIVIERA 1400

Badekaret som de aller fleste har plass til.

RIVIERA 1600

Det mest vanlige standard badekaret.

DAFNE 1600/1700

Siste nytt fra kontinentet i badekar for de som ønsker noe litt utenom det vanlige.

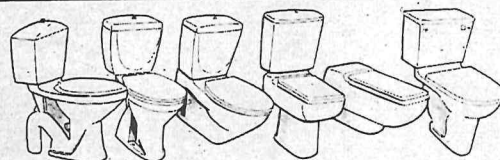
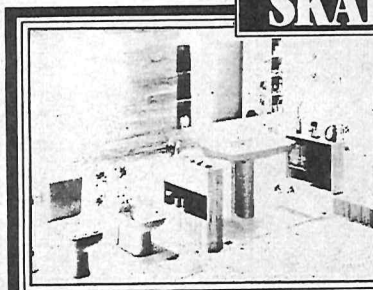
RIVIERA 1000 MM SITTEBADEKAR

Badekaret som kun trenger 1 m² plass. Spesielt egnet for eldre som ønsker å sitte mens man dusjer/bader.

Finn derfor frem til den, for deg, mest riktige løsning både når det gjelder utførelse og tilgjengelig plass. Vi kan tilby deg Ideal Standard baderom med badekar i syv størrelser og i 9 forskjellige sanitærfarger.

Vi er autoriserte lagfolk med lang erfaring i baderom. Kom innom idag og se vår nye utstilling med siste nytt av badekar og sanitærutstyr. Stort utvalg av italienske baderomsfliser.

SKAL DU MODERNISERE BADET?

RIVIERA SERIEN. Vi rimelige standard-ene med lavesteprisinde.

CORVETTE SERIEN. En helt ny serie fra Ideal Standard, med blant annet skulpturalt design.

LAGUNA SERIEN. Helt ny serie av vakker design fra Ideal Standard.

TONCA SERIEN. Det siste i italiensk design fra Ideal Standard.

TOPICA VEGG SERIEN. Helt nytt i konseptet. Siste nytt i design og kvalitet.

PENTHOUSE SERIEN. Den gamle klassiker vil levnes i et moderne design.

DA BØR DU SE NÆRMERE PÅ IDEAL STANDARD! IDEAL STANDARD leverer 6 forskjellige serier i 9 farger og i mange prisklasser. Når du skal lage et nytt bad, bør du ikke bare se deg blind på prisene. Sanitærutstyr varer et helt liv og endringer underveis er ofte kompliserte. Finn derfor frem til den, for deg, mest riktige løsning, både når det gjelder utførelse, design og valg av farger. Vi er autoriserte lagfolk med lang erfaring. Kom inn å se vår nye utstilling av Ideal Standard baderom. OBS - Vi har også baderomsfliser som matcher til Ideal Standard sanitærfargene. Fast forhåndspris med full garanti på arbeidet.

SPØR DERES RØRLEGGER!

Importør: VVS MARKETING A/S

Agent Trøndelag: NORAGENTUR A/S

Kommentar til løyper/avvikling

Lokalisering

Et arrangement som dette krever naturligvis mye planlegging og forhåndsarbeid. F.eks. har løypesjef Arne Dahlen og hans gjeng nå i snart 2 år vært i sving med utbedring og utvidelse av løypetraseene. Det betyr at vi nå har to ferdigplanerte 5 km og to 10 km-løyper som skal benyttes under mesterskapet.

I tillegg til løypene, har også arenaen fått en vesentlig «ansiktsløfting», og vi mener nå å kunne presentere et komplett anlegg som tilfredsstiller de krav et NM-arrangement forlanger.

Litt om løypeprofilene

Første halvdel av 5 km stafettløype for kvinner (løype A) er relativt tung med en høydeforskjell på 90 m, mens det vil gå tilsvarende lett inn mot mål. 10 km stafettløype for menn (løype D) får samme stigning de første 2 km, mens resten av løypa er relativt lett i forhold til normen. Både 20 km løypa for kvinner og 50 km løypa for menn ligger nærmere yttergrensene av normen. Det betyr at disse løypene er krevende, og vil forlange skikkelig innsats av de som tar mål av seg til å bli norgesmestre.

Slik avvikles de forskjellige øvelser:

3 x 5 km stafett for kvinner skal altså gå i løype A, og 3 x 10 km stafett for menn i løype D, og selvsagt med veksling inne på arenaen. Det vil bli plassert sambandsposter for hver km, slik at speaker Kristen Kvellø til enhver tid kan holde publikum orientert om utviklingen i løpet. Stafettene er som regel alltid spennende, det skjer ofte forandringer underveis, og løpet er vanligvis ikke avgjort før løperne er i mål.

Kvinnenes 20 km går på følgende måte:

Først en runde i løype B, deretter en runde i løype D, og avsluttes med en ny runde i løype B. Det betyr at løperne passerer inne på stadion 2 ganger underveis, slik at det vil bli god anledning til å følge løperne og utviklingen i løpet.

50 km-løperne skal gå 3 runder i løype C og 2 runder i løype D, og passerer altså hele 4 ganger innom stadion underveis. Både under 20 km og 50 km vil det også bli samband ute i løypa som gir meldinger til speaker.

Elektronisk tidtaking og resultatservice

HEGO system (svensk) skal ta seg av den elektroniske tidtaking og resultatservice. Og etter det vi vet, bør denne del av arrangementet være i gode hender.

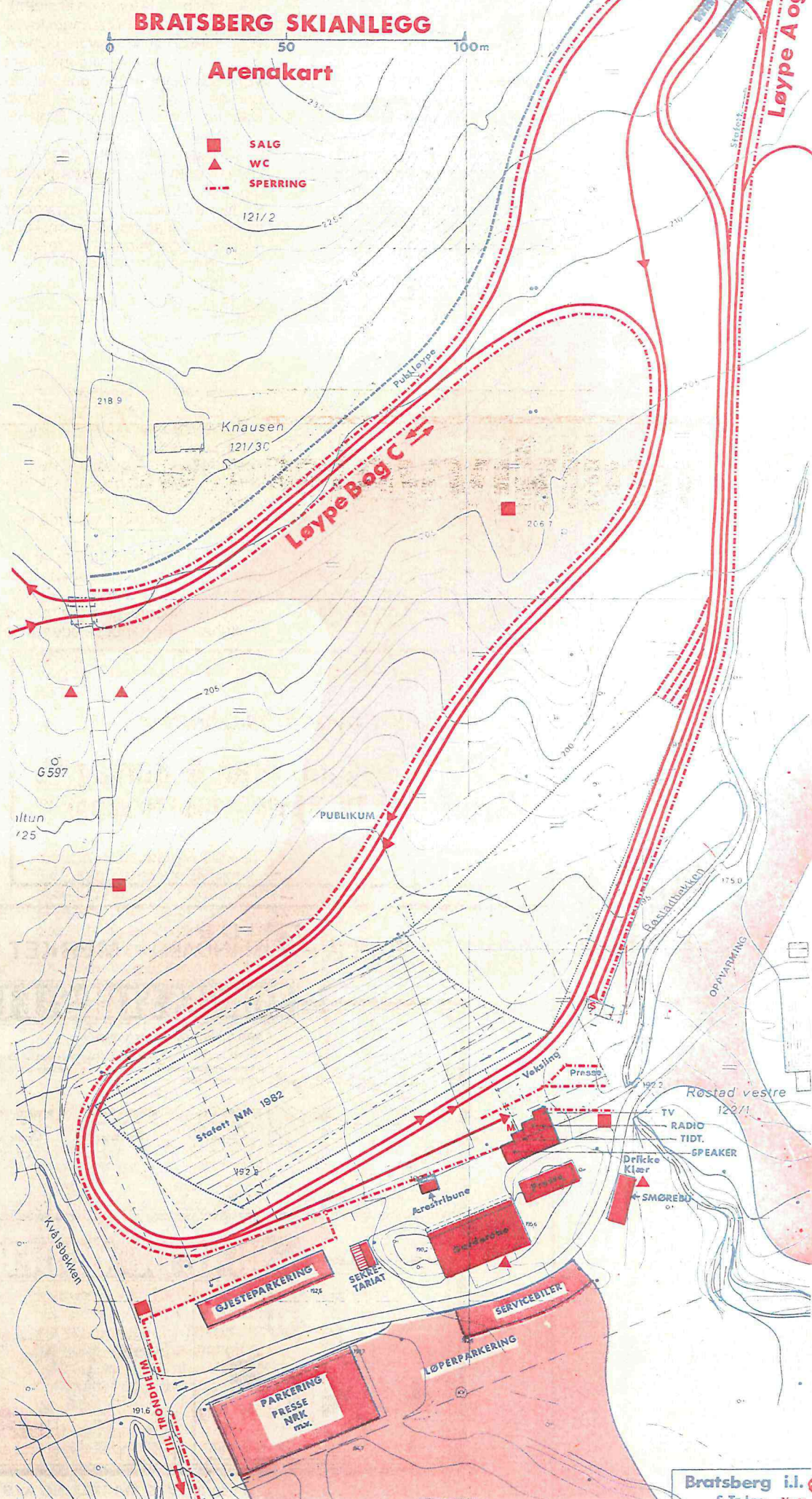
De bringer også med seg en lysende tavle som plasseres på stadion, og som viser rullende tidsdifferanser, såkalt «publissiffror».

Antall deltakere

På 3 x 5 km stafett for kvinner ca. 55 lag. — På 3 x 10 km stafett for menn ca. 75 lag. På 20 km for kvinner ca. 60 deltakere, og på 50 km for menn ca. 150 deltakere.

Da skulle det ligge godt til rette for 3 trivelige og store mesterskapsdager som vi gleder oss til. Velkommen til NM i Bratsberg.

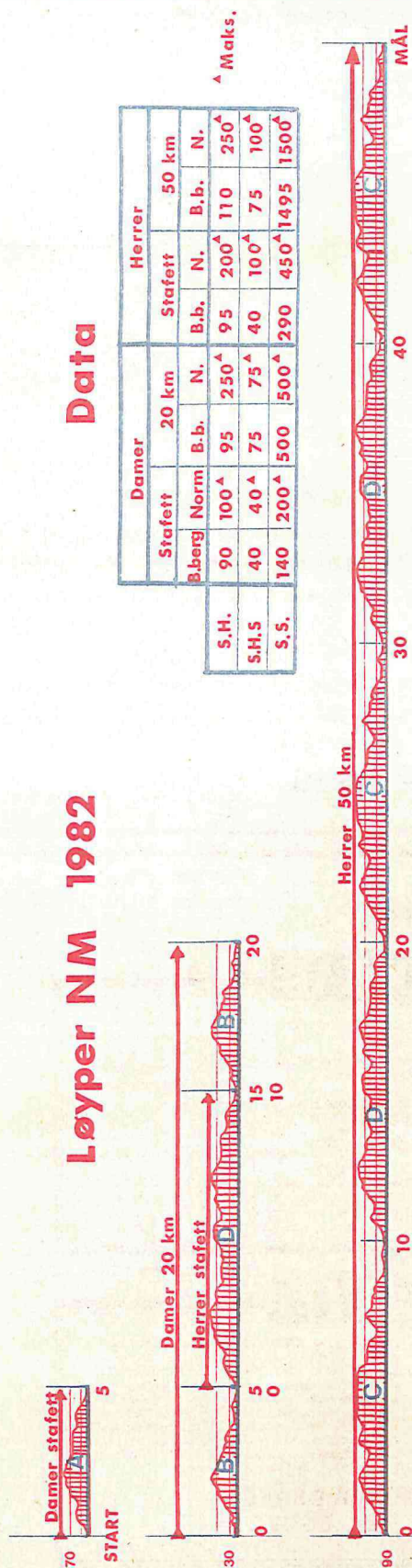
S.H.

Data

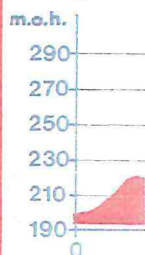
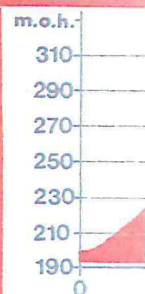
	Damer				Herrer			
	Stafett	20 km	50 km		Stafett	20 km	50 km	
	B.berg	Norm	N.	B.b.	N.	B.b.	N.	
S.H.	90	100	95	250	95	200	110	250
S.H.S	40	40	75	75	40	100	75	100
S.S.	140	200	500	500	290	450	1495	1500

Løyper NM 1982

Trondhjens og Stindens
SPAREBANK

EN GOD SEKUNDANT I DET LANGE LØP

St
Sa

EN
ID

SP
SP

Bratsberg i.l.